

Sygn. akt V ACa 894/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Iwona Wilk
Sędziowie :	SA Jadwiga Galas SO del. Leszek Guza (spr.)
Protokolant :	Barbara Knop

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2015 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w S.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 7 lipca 2014 r., sygn. akt XIII GC 307/13

1. oddała apelację;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

sygn. akt V ACa 894/14

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w S. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. K. kwoty 128.782,66 zł z odsetkami w wysokości ustawowej i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu podał, że dochodzi zapłaty ceny za nieruchomości i ruchomości, które pozwany nabył w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej pod nazwą(...) M. K..

Powód wyjaśnił, że upadły, a to (...) spółka z o.o była współnikiem (komplementariuszem) (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej - (obecnie (...) Spółka komandytowa). (...) spółka komandytowa jako użytkownik wieczysty nieruchomości zawarła z upadłą spółką umowę o roboty budowlane na wybudowanie osiedla. Po wybudowaniu lokali aktem notarialnym z dnia 14 kwietnia 201 r. (...) spółka komandytowa dokonała ustanowienia odrębnej własności lokali oraz zbyła na rzecz upadłego między innymi lokal o powierzchni 33,44 m², w którym znajdują się urządzenia kotłowni. W dniu 14 kwietnia 2010 r. dokonano zbycia urządzeń kotłowni na rzecz upadłego, jako wartość urządzenia wskazano kwotę 262.200 zł netto (280.554 zł brutto).

W dniu 5 kwietnia 2011 r. aktem notarialnym upadły nabył od (...) spółki komandytowej prawo współwłasności w wysokości 4790/33900 w nieruchomości stanowiącej parking o powierzchni 621,40 m², z którym związane jest prawo wyłącznego korzystania z 2 miejsc parkingowych o numerach (...) i (...) o powierzchni 16,40 m² oraz 18,20 m² oraz pomieszczenia gospodarczego o powierzchni 13,30 m². Jako cenę nabycia wskazano kwotę 46.000 zł brutto.

W dniu 6 czerwca 2012 r. upadły wystawił fakturę VAT nr (...) potwierdzającą sprzedaż na rzecz pozwanego M. K. urządzeń kotłowni gazowej za kwotę 98.400 zł brutto (80.000 zł netto).

Z kolei w dniu 6 czerwca Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników upadłego podjęło uchwałę o wyrażeniu zgody na zbycie nieruchomości spółki - lokalu kotłowni o powierzchni 33,44 m². Aktem notarialnym z dnia 11 czerwca 2012 r. upadły zbył na rzecz pozwanego lokal o powierzchni 33,44 m² w którym znajduje się kotłownia – za cenę 44.280 zł brutto, prawo współwłasności w wysokości 4790/33900 w nieruchomości stanowiącej parking o powierzchni 621,40 m² – za cenę 37.000 zł brutto (30.081,30 zł netto). W akcie notarialnym wskazano, że cała cena została już zapłacona. W dniu 28 czerwca 2012 r. upadły wystawił fakturę dokumentującą sprzedaż. Także w tym dniu tj. 28 czerwca 2012 r. pomiędzy upadłym a pozwanym zostało zawarte porozumienie kompensacyjne w przedmiocie potrącenia wierzytelności, które dotyczyło jedynie wierzytelności w kwocie 897,34 zł i obejmowało wierzytelność pozwanego z tytułu kaucji oraz wierzytelność upadłego z tytułu faktury nr (...) z tytułu sprzedaży urządzeń kotłowni. Powód zaznaczył, że innych porozumień kompensacyjnych, które mogły by dotyczyć wierzytelności dochodzonych pozwanym nie zawierano.

Według ksiąg rachunkowych upadłego pozwany M. K. wpłacił z tytułu nabycia urządzeń kotłowni kwotę 50.000 zł, natomiast reszta jego zobowiązań w kwocie 129.680 zł została błędnie potrącona jako potrącona z wierzytelnościami w wysokości 128.782,66 zł nabytymi przez niego od K. M. oraz potrącona z wierzytelnościami M. K. w wysokości 897,34 zł.

Powód dodał, że wierzytelność z faktury nr (...) miała zostać rozliczona w ten sposób, że pozwany zapłacił kwotę 50.000 zł, a kwota 47.502,66 zł została błędnie potrącona jako potrącona z wierzytelnością nabytą przez pozwanego od K.M., zaś kwota 897,34 zł została potrącona z wierzytelnością pozwanego z tytułu kaucji gwarancyjnej na podstawie porozumienia kompensacyjnego.

Powód podnosił, że porozumienie kompensacyjne jest bezskuteczne, wobec masy upadłości, gdyż w dniu 28 czerwca 2012 r. kiedy sporządzono dokument potwierdzający rozliczenie transakcji nabycia przez pozwanego od upadłego nieruchomości i urządzeń kotłowni ustanowiono już tymczasowego nadzorcę sądowego. Powód dodał, że pozwany jest mężem córki W. M. Prezesa zarządu upadłej spółki.

Powód oświadczył, przedmiotem żądania pozwu jest: że

- reszty należności z faktury nr (...) tj kwoty 47.502,66 zł. z tytułu sprzedaży pozwanemu kotłowni gazowej o mocy 440 kw na osiedlu (...) przy ul. (...),
- należności z faktury VAT nr (...) tj. kwoty 81.280 zł za lokal kotłowni o powierzchni 33,44 m² oraz za parking podziemny (...), (...) plus komórka .

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Wskazał, że potrącenie wierzytelności było potrąceniem umownym a nie dokonaniem jednostronnym oświadczeniem. O tym, że do potrącenia doszło świadczą zapisy księgowania dokonanych przez strony.

Pozwany oświadczył, że transakcje z upadłym zawarł w dniach 5 kwietnia 2012 r. i 11 czerwca 2012 r., a więc przed 28 czerwca 2012 r. tj. data wydania postanowienia o ustanowieniu nadzorcy sądowego.

Pozwany zaprzeczył twierdzeniu powoda o tym, że wiedział o podstawach ogłoszenia upadłości w momencie zawierania transakcji z powodem. Pozwanemu znany był fakt, że już w grudniu 2011 r. (...) spółka z o.o. złożyła wniosek o upadłość jednak wniosek ten został wycofany w chwili podjęcia transakcji pozwany miał wiedze, że wniosek został wycofany.

Pozwany nie zgodził się z twierdzeniem powoda, że wskutek transakcji majątek upadłego został uszczuplony ani z twierdzeniem, że dokonał z powodem czynności pod tytułem darmym. Dodał, że transakcji dokonał na prośbę W. M., który twierdził, że spółka aby mogła powrócić na rynek, potrzebuje gotówki.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 7 lipca 2014 r. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 128 782,66 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od kwoty:

- 81.280,00 zł od dnia 29 czerwca 2012 roku,

- 47.502,66 zł od dnia 1 lipca 2012 roku,

i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.440,00 zł tytułem zwrotu opłaty od pozwu oraz kwot 3.617,00 zł tytułem zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że ustalił, iż aktem notarialnym z dnia 14 kwietnia 2010r. (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w S. zawarła z upadłym - (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S., umowę o ustanowienia odrębnej własności lokali i umowę sprzedaży.

W ramach tej umowy ustanowiono odrębną własność m.in. lokalu użytkowego o powierzchni 33,44 m² znajdującego się w piwnicy budynku mieszkalnego nr (...) przy ulicy (...) w S. i jednocześnie dokonano m.in. tego lokalu na rzecz upadłego.

W dniu 21 kwietnia 2010 r. (...) spółka o.o. spółka komandytowa wystawiła na rzecz upadłego fakturę VAT nr (...) na kwotę 100.320 zł netto (brutto 122.390,40 zł)

Aktem notarialnym z dnia 5 kwietnia 2011 r. (...) spółka z o.o. spółka komandytowa za którą działał W. M. zbyła na rzecz upadłego, za którego działał A.T., udział w lokalu niemieszkalnym- parkingu podziemnym za cenę brutto w kwocie 46.000 zł. Sprzedaż dotyczyła parkingu znajdującego się w budynku mieszkalnym położonym przy ulicy (...) w S..

W dniu 5 kwietnia 2011 r. (...) spółka z o.o. spółka komandytowa wystawiła dla upadłego fakturę VAT nr (...) na kwotę 46.000 zł brutto z tytułu zakupu 2 garaży wraz z pomieszczeniem gospodarczym.

W dniu 6 czerwca 2012 r. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników upadłej spółki podjęło uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na zbycie nieruchomości oraz ruchomości.

W uchwale wyrażono zgodę na sprzedaż nieruchomości w postaci lokalu kotłowni o pow. 33,44 m² mieszczącego się w budynku na Osiedlu (...) przy ulicy (...) w S..

Aktem notarialnym z dnia 11 czerwca 2012 r upadła spółka , za którą działa W. M., zbył na rzecz pozwanego M. K.:

- lokal użytkowy położony w S. przy ulicy (...) za cenę brutto 44.280 zł oraz

- udział w parkingu podziemnym za cenę brutto 37.000 zł łącznie w/w za cenę 81.280 zł.

W § 2 aktu notarialnego zapisano, że cała cena sprzedaży została zapłacona.

W dniu 28 czerwca 2012 r. upadła spółka wystawiła dla pozwanego M. K. fakturę VAT nr (...). z tytułu sprzedaży kotłowni o powierzchni 33,44 m² i parkingu podziemnego (dwa miejsca garażowe nr (...), (...) plus komórka (pomieszczenie gospodarcze) , na kwotę 81.280 zł. W fakturze wskazano, że sprzedaż nastąpiła w dniu 28 czerwca 2012 r., termin Zapłaty wskazano na dzień 28 czerwca 2012 r., a jak sposób zapłaty podano: kompensata.

Z kolei w dniu 6 czerwca 2012 r. upadła spółka wystawiła dla pozwanego M. K. fakturę VAT nr (...) na kwotę 98.400 zł z tytułu sprzedaży kotłowni gazowej o mocy 440 kw na osiedlu (...) przy ulicy (...). W fakturze jako datę sprzedaży wskazano 6 czerwca 2012 r. oraz zaznaczono, że zapłacono gotówką , a jako datę zapłaty wskazano 30 czerwca 2012 r..

Syndyk masy upadłości ustalił w księgowości upadłego, że za dowodem wpłaty z dnia 6 czerwca 2012 r. pozwany wpłacił zaliczkę na poczet zakupu kotłowni w kwocie 50.000 zł.

W dniu 11 czerwca 2012 r. pomiędzy córką W. M. K. M. a pozwanym M. K. dokonana została cesja wierzytelności z tytułu zwrotu pożyczek pieniężnych w kwocie 128.882,66 zł. Rzeczoną wierzytelność K. M. nabyła na podstawie cesji z dnia 1 sierpnia 2011 r. od Z. M. w kwocie 235.000 zł.

Syndyk obejmując majątek upadłej spółki odnalazł w jej zapisach księgowych „rozksięgowanie dokumentu nr (...) z dnia 28 czerwca 2012 r. wpis co do kwoty 128.782,66 zł.

W dniu 22 czerwca 2012 r. do Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach wpłynął wniosek o ogłoszenie upadłości (...) spółki z o.o., wniosek złożył dłużnik a podpisał W. M..

Postanowieniem z dnia 28 czerwca 2012 r. Sąd postanowił zabezpieczyć majątek dłużnika przez ustanowienie nadzorcy sądowego.

Postanowieniem z dnia 3 lipca 2012 r. Sąd ogłosił upadłość (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

Pismem z nadanym w dniu 11 czerwca 2013 powód skierował do pozwanego ostateczne, przedsądowe wezwanie do zapłaty.

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pozwany oświadczył, że stanowi ono dla niego całkowite zaskoczenie i nie poczuwa się do obowiązku jakiegokolwiek zapłaty , mając na uwadze dokonane ze spółka rozliczenia.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy zważył, w sprawie było bezspornym to, że przed ogłoszeniem upadłości, upadła spółka sprzedała pozwanemu kotłownię gazową o mocy 440 kw oraz pomieszczenie kotłowni o powierzchni 33,44 m² i podziemny parking - miejsca parkingowe nr (...), (...) plus komórka .

Syndyk masy upadłości dochodzi zapłaty ceny sprzedaży.

Przypomniał Sąd Okręgowy, iż zgodnie z treścią art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się do zapłaty ceny.

Za bezsporne w sprawie uznał Sąd pierwszej instancji to, iż z tytułu nabycia od upadłej spółki kotłowni gazowej o mocy 440 kw, objętej fakturą VAT nr (...) i opiewającej na kwotę 98.400 zł., pozwany zapłacił gotówką kwotę 50.000 zł wniesiona jako zaliczka na poczet ceny (k. 125). Nadto, część tej należności, a to kwota 897,34 zł objęta została porozumieniem kompensacyjnym z dnia 28 czerwca 2012 r.

Powód dochodzi zasądzenia pozostałej części ceny sprzedaży, a to kwoty 47.502,66 zł.

W sprawie było bezspornym to, że pozwany nie zapłacił reszty należności z tego tytułu, natomiast podniósł, że doszło do umorzenia pozostałej części wierzytelności poprzez potrącenie umowne.

Zważył Sąd Okręgowy, iż pozwany nie wskazał o jakie potrącenie umowne chodzi. Pozwany nie tylko nie przedłożył dokumentu, w postaci umowy potrącenia wzajemnych wierzytelności, ale i nie podał w jakiej dacie do tegoż potrącenia umownego doszło.

Znajdujące się w akta w aktach sprawy porozumienie kompensacyjne z dnia 28 czerwca 2012 r. obejmowało li tylko potrącenie wzajemnych wierzytelności w kwocie 897,34 zł. Takie porozumienie zostało przez Syndyka zaakceptowane o tyle, że o wartość wskazaną w tym porozumieniu pomniejszył wierzytelność dochodzona od pozwanego z tytułu należności objętej fakturą VAT nr (...).

Natomiast pozwany ani nie przedłożył innego porozumienia kompensacyjnego, ani też na jakieś inne się nie powoływał.

Tym samym pozwany nie udowodnił, że przed ogłoszeniem upadłości doszło do zaspokojenia upadłego z tytułu sprzedaży pozwanemu kotłowni gazowej.

Uznał zatem Sąd pierwszej instancji, iż z mocy art. 535 k.c. pozwany jest zobowiązany do zapłaty na rzecz powoda reszty należności z tytułu zakupu kotłowni gazowej tj. dochodzonej sporem kwoty 47.502,66 zł.

W odniesieniu do żądania zapłaty ceny zakupu pomieszczenia kotłowni o pow. 33,44 i miejsc parkingowych plus komórka, żądanie pozwu zasługuje na uwzględnieni w pełnej wysokości.

W treści faktury VAT wystawionej z tytułu sprzedaży tych nieruchomości wskazano, że zapłata nastąpiła w tym dniu w drodze kompensaty

Syndyk, który objął majątek upadłej spółki zaprzeczył jakoby istniał jakiś inny, niż pochodzący z dnia 28 czerwca 2012 r., dokument kompensaty - o którym była już mowa wyżej. Natomiast pozwany powołując się na potrącenie umowne nie wskazał ani daty jego zawarcia ani nie zgłosił tego dokumentu jako dowodu w sprawie.

Pozwany zatem nie udowodnił, że przed ogłoszeniem upadłości doszło do zaspokojenie wierzytelności upadłego z tego tytułu pozwanemu pomieszczenia kotłowni i miejsc parkingowych oraz komórki w drodze zawartego porozumienia kompensacyjnego.

Zatem na mocy art.535 k.c. pozwany zobowiązany jest do zapłaty należności z tego tytułu.

Podkreślić raz jeszcze należy, że porozumienie kompensacyjne z dnia 28 czerwca 2012 r. obejmowało jedynie kwotę w nim wskazana, a to kwotę 897,34 zł z tytułu należności z faktury VAT nr (...). (...). Nie mogło więc dotyczyć wyższej kwoty wynikającej z innej faktury VAT , a to faktury VAT nr (...).

Reasumując poczynione wyżej ustalenia faktyczne i prawne, Sąd na mocy art. 535 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną sporem kwotę wraz z odsetkami w wysokości ustawowej, które zasądził na mocy art. 481§ 1 k.c..

Równocześnie, wobec tego, że pozwany przegrał spór w całości na mocy art. 98 k.p.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.440 zł tytułem zwrotu opłaty od pozwu oraz kwotę 3.617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Apelację od tego wyroku wniosła strona pozwana, która domagała się zmiany wyroku i oddalenia powództwa ewentualnie uchylenia wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania

Zarzucił pozwany Sądowi Okręgowemu :

- nieważność postępowania wobec pozbawienia pozwanego prawa do obrony przez pominięcie jego zeznań mimo usprawiedliwionej nieobecności na dwóch posiedzeniach sądu,

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na błędnej ocenie dowodów poprzez uznanie, że pozwany nie dokonał zapłaty gotówką także przez potrącenie, podczas gdy z załączonych do pozwu dokumentów wynika wprost potwierdzenie tych faktów.

w uzasadnieniu apelacji pozwany wskazał, że chciał przedstawić swoje stanowisko przed sądem ale okazało się to niemożliwe.

Ponadto podniósł, że faktura VAT nr (...) z dnia 6 czerwca 2012 r. zawiera zapis "zapłacono gotówką" co oznacza, że faktura ta została zapłacona i bez znaczenia jest fakt, że syndyk ustalił w księgowości upadłego, że spółka potwierdziła wpłacenie zaliczki na poczet zakupu kotłowni.

Odnosnie zaś faktury nr (...) z dnia 28 czerwca 2012 r. to na fakturze wskazano, że sposobem zapłaty ceny jest kompensata.

Pozwany wskazał, iż był już wtedy wierzycielem upadłego z tytułu cesji odK. M., co powoduje, iż mogło dojść do kompensaty wzajemnych zobowiązań czego dowodem jest zapis na fakturze o dokonanym potrąceniu.

Wskazał pozwany, że jego zdaniem brak przepisów regulujących zasady sporządzania kompensat.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Orzeczenie Sądu Okręgowego jest trafne i oparte zostało o prawidłowo poczynione ustalenia faktyczne, które Sąd Apelacyjny w całości podziela. Prawidłowo też zastosował Sąd Okręgowy przepisy prawa.

W szczególności słusznie wskazał ten Sąd na brak oświadczeń woli w zakresie kompensat powoływanych przez pozwanego, co uniemożliwia uznanie aby do tych kompensat doszło, a więc i tego, że doszło do spełnienia świadczenia pozwanego z obu objętych sporem umów.

Konsekwencją tego jest uznanie, że pozwany winien zapłacić dochodzone pozwem należności.

Przechodząc zaś do zarzutów apelacji wskazać trzeba, że za nieuzasadniony uznał Sąd odwoławczy zarzut nieważności postępowania.

W tym zakresie zważył Sąd drugiej instancji, iż nieprawdą jest, że pozwany usprawiedliwił swą nieobecność na rozprawie w dniu 24 czerwca 2014 r. przed tą rozprawą. Pismo zawierające usprawiedliwienie wysłał w dniu 2 lipca 2014 r. a więc już po rozprawie.

Nie można więc uznać aby istniały w niniejszej sprawie przesłanki do przyjęcia, że Sąd pierwszej instancji niezasadnie odmówił odroczenia rozprawy, skoro pozwany o takie odroczenie nie wnosił i w żaden sposób nie usprawiedliwił swego niestawiennictwa przed rozpoczęciem posiedzenia.

W żaden sposób nie uprawdopodobnił zaś pozwany aby pisma z usprawiedliwieniem swego niestawiennictwa nie mógł wysłać wcześniej - przed rozprawą. W istocie nawet nie podnosił takich twierdzeń.

Ponadto w żaden sposób nie uprawdopodobnił pozwany okoliczności w piśmie tym podniesionych.

Nie można więc uznać aby pozwany uprawdopodobnił, że jego nieobecność na posiedzeniu była wywołana nadzwyczajnym wydarzeniem lub inną znaną sądowi przeszkodą, której nie można przewyżyć (art. 214 § 1 k.p.c.).

Nie ma więc w niniejszej sprawie podstaw do tego aby uznać, że pozwany we właściwym czasie i we właściwy sposób usprawiedliwił swą nieobecność na rozprawie w dniu 24 czerwca 2014 r.

Tym samym nie ma podstaw aby uznać zasadność zarzutu nieważności postępowania.

Na marginesie jedynie wskazać należy, że pozwany nie wnosił o dopuszczenie dowodu z zeznań stron a swe stanowisko w sprawie wyraził na piśmie. W szczególności na piśmie podniósł swe zarzuty przeciwko powództwu. Na piśmie sformułował też wnioski dowodowe.

Za nieuzasadniony uznał Sąd Apelacyjny również drugi zarzut pozwanego dotyczący wyszczególnionych w apelacji błędów w ustaleniach faktycznych.

W tym zakresie należy przede wszystkim wskazać, że zarzutu zapłaty w całości faktury nr (...) pozwany nigdy wcześniej nie podnosił.

Stąd słusznie uznał Sąd Okręgowy za bezsporne to, że z tytułu nabycia od upadłej spółki kotłowni gazowej o mocy 440 kW, objętej fakturą VAT nr (...) pozwany zapłacił gotówką jedynie kwotę 50 000 zł wniesioną jako zaliczka na poczet ceny.

W toku procesu przed Sądem pierwszej instancji pozwany twierdził przecież, że resztę tej należności zapłacił w formie kompensaty.

Dlatego zarzut ten, jako spóźniony, nie mógł być skutecznie podniesiony na etapie postępowania odwoławczego (art. 381 k.p.c.).

Niezależnie od tego należy jednak wskazać, że ustalenia Sądu Okręgowego w zakresie braku zapłaty całości należności z faktury nr (...) znajdują oparcie nie tylko w dokumentach złożonym przez powoda, ale również w zeznaniach świadka W. M., który zeznał, że pozwany zapłacił gotówką, ale nie całą kwotę z faktury. Zeznał świadek, iż zgodził się na rozliczenie pozostałej części należności w formie kompensaty.

Także same zapisy faktury do których odwołuje się pozwany wspierają ustalenia Sądu pierwszej instancji.

Faktura ta zawiera w omawianym zakresie pozornie sprzeczne zapisy. Z jednej strony zawiera zapis "zapłacono gotówką" a z drugiej strony zawiera oznaczenie terminu zapłaty.

Owe pozornie sprzeczne zapisy wspierają ustalenie, że jedynie część kwoty należnej z tej faktury zostało zapłacone gotówką. Reszta należności miała być zapłacona w oznaczonym w fakturze terminie.

Biorąc to wszystko pod uwagę uznał Sąd odwoławczy, że omawiany zarzut pozwanego jest nie tylko spóźniony w świetle art. 381 k.p.c. ale ponadto nie znajduje oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym, ponad to co było bezsporne czyli, że pozwany zapłacił z faktury VAT nr (...) jedynie część należności - kwotę 50.000 zł.

Za nieuzasadnione uznał Sąd odwoławczy stanowisko apelacji w zakresie zapłaty należności z drugiej faktury tj. faktury nr (...) z dnia 28 czerwca 2012 r.

W tym zakresie należy podzielić stanowisko, iż to, że w fakturze tej wskazano, że sposobem zapłaty ceny jest kompensata nie świadczy jeszcze o tym, że do takiej kompensaty doszło.

Również sam fakt, że pozwany miał wierzytelność nadającą się do potrącenia nie świadczy o tym, że do potrącenia (kompensaty) doszło.

Trafnie wskazał tutaj Sąd Okręgowy na brak stosownego oświadczenia woli o potrąceniu (kompensacie) należności.

Trzeba zaś tutaj z całą stanowczością podkreślić, że kompensaty tak jak każdego innego potrącenia dokonuje się poprzez oświadczenie woli (względnie dwa zgodne oświadczenia woli jeśli - jak chce pozwany, ma być to kompensata umowna).

W tym zakresie Sąd Okręgowy słusznie wskazał, że pozwany nigdy nie podał, że i kiedy zostało złożone oświadczenie o potrąceniu (kompensacie) a sam zapis na fakturze braku tego oświadczenia nie może zastąpić.

Dlatego słusznie wskazał Sąd Okręgowy, że nie ma żadnego dowodu na to, że przed datą 28 czerwca 2012 r. dokonano kompensaty (potrącenia) należności objętych pozwem ponad kwotę 897,34 zł objętą kompensatą z tego dnia.

Słusznie też wskazał tutaj powód, że po tym dniu funkcjonowało zabezpieczenie majątku dłużnika w postaci tymczasowego nadzorcy sądowego, stąd zgodnie z art. 38 i 76 ust. 3 PUiN oświadczenia składane przez upadłego bez zgody nadzorcy nie byłyby skuteczne.

Biorąc powyższe pod uwagę i uznając zarzuty apelacji za nieuzasadnione Sąd Apelacyjny zgodnie z art. 385 k.p.c. apelację pozwanego oddalił.

O kosztach postępowania odwoławczego orzekł Sąd zgodnie z art. 98 k.p.c. obciążając tymi kosztami w całości pozwanego jako stronę przegrywającą sprawę.

Na koszty których zwrot przyznano powodowi złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 2 700 zł.